

SAMOBORSKI LIST

Glasiloo za promicanje lokalnih interesa.

„Samoborski list“ izlazi 1. i 15. u mjesecu.
PRETPLATA na cijelu godinu stoji K 4.—, na po godinu K 2.—, a na četvrt godinu K 1.—. S poštom stoji 48 filira na godinu više, a u Americi K 1.40 na godinu više. Pojedini broj stoji 20 filira.

Odgovorni urednik: Dr. Mijo Juratović.

Uprava i opevratništvo nalazi se u „Samoborskoj tiskari“ S. Seka, trg Leopolda Salvatora.

OGLASE prima uprava, a plaća se za petiti redak u redakcijom dijelu po 20 fil. u oglasnom 10 fil. Za oglas, koji se više puta uvraćuju, daje se znatan popust.

Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu „Samob. lista“. Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

Godina III.

U Samoboru, 15. siječnja 1908.

Broj 2.

Izložba.

Kako je već poznato, priredit će se ove godine u Samoboru gospodarska izložba za kotar samoborski. Da se pak ta izložba priredi tako, da bude korisna i časna tako za pojedine gospodare kao i za čitavi kotar, potrebno je, da se uzme u pretres pitanje, koju će svrhu imati izložba i kako će se da priredi?

Dobro priredjene izložbe, osobito pak regionalne izložbe, gdje je puno lakši prijedlog i ocjena pojedinih grana gospodarstva jednoga kraja, negoli u velikim zemaljskim izložbama, mogu biti za dotični prijedjel vrlo poučne. Takove izložbe pokazuju nam pojedine grane gospodarstva u kakovom se stepenu napretka nalaze, razjašnjaju nam, koja je grana gospodarstva napredovala, a koje su u napretku zastale. To nam pak daje pravac, da možemo prosuditi, što je treba učiniti, da pojedine grane unapredimo i da njihove proizvode učinimo sposobnima za opću trgovinu.

Ako se onda ide za tim ciljem, da se ova svrha i postigne, mora već iz toga gledišta ovakova izložba dotičnomu kraju biti od vanredne koristi.

Budući da je pak poznato, da imade Samobor, kao i ostali prijedjeli kotara, mnogo vrlo lijepe stoke, prekrasnog groždja, voća te izvrsnog vina, nema sumnje, da će imati izložba i direktne koristi za izložitelje. Mnogi će se nam spoznati sa njihovim lijepim i dobrim proizvodima, kojim dosada nije bila dana prilika, da ove upoznaju, da uvažavaju njihovu vrijednost za trgovinu.

Kako je Samobor blizu glavnog grada Zagreba, otkuda se imamo nadati većemu posjetu osobito u nedjelju, imala bi se urediti izložba

tako, da će učiniti ugodan utisak na svakog posjetilca izložbe.

U prvom redu moraju biti izložbeni predmeti prijegledni, da se može svaki posjetilac o samim izložbama lako orientirati. Zato bi bilo najbolje, da se voće, groždje i vino izloži po pojedinim prijedjelima ili općinama. Tako bi se moglo lako pregledati, koje se vrste groždja i voća uopće nalaze u dotičnom okolišu, te koje se vrste nalaze u većoj množini, što je sve za trgovce od velike važnosti.

Jer nam je pak poznato, da svaka vrsta groždja ili voća ne uspjeva u svakom kraju jednako, morao bi se sastati posebni odbor, koji bi imao pregledati i rasuditi, koja vrsta groždja i voća u pojedinim okolišima, s osobitim obzirom na trgovinu najbolje uspjeva, te koje se vrste mogu najbolje preporučiti za daljnje sadjenje.

I sa toga bi gledišta mogla izložba biti za izložitelje i druge gospodare od važnosti, jer bi se mogli uvjeriti koje vrste su najbolje za njihov kraj.

Da bi pak izložitelji mogli imati od izložbe i neposrednu korist, dobro bi bilo, da svaki izložitelj groždja, voća i vina, koji bi imao veću množinu tih proizvoda za prodati kod izložaka, označi, koliko imade od jedne ili druge vrste za prodati. To bi bilo važno za strane trgovce voća, groždja i vina, koji bi mogli odmah vidjeti, što i u kojoj množini bi mogli kupiti, te bi se tako lako u dogovor stavili sa prodavacima.

Da će izložbu pohoditi i strani trgovci voća groždja i vina, ako bi se zgodnim načinom upozorili na izložbu, može se sa sjegurnošću računati, jer se je izvoz hrvatskog vina, osobito pak groždja i voća u posljednjih godina vanredno podigao, te se upravo hrvatskom groždju i voću daje u trgovini prednost pred

ugarskim i talijanskim, radi boljega ukusa. Zato bi mogla upravo ova izložba mnogo doprinjeti k boljemu razvitku trgovine i izvozu groždja, voća i vina ovoga kraja.

Dabome da se izloženo vino na izložbi ne će moći davati kušati, a niti mogu pojedini izložitelji vina za čitavo vrijeme izložbe biti nazočni kod svojih izložaka. Da bi se pak mogli posjetioci izložbe, koji bi htjeli vino kupiti, u dogovor staviti, bilo bi potrebno, da se za izložbe jedan dan odredi na koji bi se moglo vino da kuša. Domaći, kao i vinski trgovci iz susjedne Kranjske i Štajerske morali bi se o tome obavijestiti. Kušanje i trgovina sa vinom mogla bi biti izvan izložbenih prostorija, te bi imao u tu svrhu prodavač donijeti staklenku vina za kušanje.

Najprikladniji dan zato bio bi dan prije izložbe stoke, gdje bi i trgovci vina, medju kojima ima i gospodara, imali priliku vidjeti stoku pa je eventualno i kupiti.

Vrlo bi lijepo mogla uspjeti izložba stoke. Da se ova može što ljepše prirediti, potrebno je, da se gospodari na vrijeme na to upozore, da stoku prama tomu hrane, i da lijepu i osobito rasplodnu stoku ne rasprodaju prije na sajmovima.

U tom pogledu bi mogao najviše učiniti kr. kot. veterinar sa članovima izložbenog pododbora u pojedinim općinama.

Bit će gospodara, koji će htjeti dotjerati stoke na izložbu ne samo zato, da se vidi kako stoku hrane, i da dobiju kakovo priznanje ili nagradu, već koji bi dotjerane komade htjeli i prodati. Da bi im se to omogućilo, shodno bi bilo, da se na dan izložbe stoke poslije dovršene ocjene i nagradjivanja stoke, što bi do podne moglo biti dovršeno, otvori javni sajam. Tako bi bila kr. zem. vladi, općinama, gospodarskim podružnicama, gospodarima i trgovcima

— pa dnevno! — A voljeli ga muškarci i zato, jer ih je Marko rado zamjenjivao u noćnim patrolama, a te su tako dosadne. A Marko bi rado čalabrkao selom u noći, ta naspavao bi se po danu, osobito kad nije bilo važnijeg mu posla.

Ta i patrolirati selom nije baš tako ni teško. Prodješ ovamo — onamo, zijevneš, nastoniš se ma na čiji lesu, uvučesh se ma u čiji sjenik, prospavaš čas, pa stvar u redu. A i tko bi cijelu noć hodio kroz selo — ta nije selo varoš.

Sjedi Marko u svom kućaru mili i prisluškuje, kad li će doći patrolci „kompanjoni“.

Tišina duboka vlada unaokolo, tek neko kašljanje začuje se iz daleka. — Bit će da je čas. Dignuo se Marko, uzme križ patrolski, spremi nešto u džep i nadje se pred kućom.

— E „dečoki“ ne bili cigareta?
— O i kako, baš smo ih željni!
— Pa nate — ina u mene toga!
Pošli selom gore dolje, stali, zapalili, pa će Marko:
— Ne bi li malko u onaj Vrbičev obiti štagalj, da počnemo.

— Pa možemo.
— E „dečoki“ ne bili malo, što daje toplinu i arcu i želucu?
— E borami bi, baš je valjana — kamo bismo i bez tog u toj studeni. Baš ti valja.

Nasta tišina . . . tek si u toj tišini mogao čuti tiho kao izdaleka hrkanje, slično pilenju mokra drva, „dečoki“ ležali u teškom, čvrstom snu. Marko se namršti, položi križ i dignu se. „Sokoli moji spavajte vi, a ja ću se uskoro vratiti . . .“

Na staru godinu.

Na visu drevnoga tornja
kazala stara se miču.
Ponoć je. Zvekeću čaše,
govori zanosni niču.

— Črna vas zastigla sreća
i život pozlaćen, dugi!
— Od srca želimo isto!
padaju u riječ drugi.

Do tog u ulici jednoj
kud plaze sablasne sjene,
raskričem, nečujno, tiho
do dvije se sastale žene.

Stušale objesnu buku,
što diže je ljudsko grlo,
sa čudnim je posmjehom jedna
spram grobišta ličezla hrio . . .

Bogomir Tešl.

Patrolci.

Teška jesenska magla sapela je zemlju, pa i selo ono malo, što tiho, beživotno leži tamo kraj gusta vrbika nedaleko rijeke. Selo porazbacano bez prava reda — ko jato prica kad se razdvaja — sa svojim pleterima — kucerima — spava. Spava selo snom vlačne pospane jesenske noći i nigdje svijetla ni za lijek — ni fičuk ni lavež, a ma ni glasak da čuješ. Ko pomrlo. Samo tamo kraj vrbika u uvall neznatnoj na osamini spaziti ćeš neko svijetlo — više tinja no žga, više dimi no daje svijetla. Kućerak je to Marka Cvilibata, najamnika doseljenika ili kako ga selo zove: „želara“. — Pao Marko odnekuda — ni skrb ih, — pa se vlačio selom: ko jajčar, krpar, mešetar, jednom riječju, sve što jedno selo treba. Potpuni seoski novinar, filozof, ljekar, pa i mali banakar.

Bilo u Marka svega: i savjeta, i kojekatih ljekarija, kapljica čudotvornih, žganica za besanice, a bilo borami i sitniša. Zavoljeli ga ljudi, pa ga smjestili u neku zapuštenu seosku kovačnicu. Omasali je i opravili, pa kvartir valjan za zdrava i čila čovjeka — ko Marko što bje. A i treba, da ima svoje — neka živi s nama ko prijatelj, ko naš čovjek, kad nam je dobar.

Da nema njega, tko bi nama mamio ovamo Zagorce trgovce s puranima, glavnim prihodom sela. — O kako je samo teško s tim nesretnim puranima. — Cim pednu jesenske magloviće noći, ne možesh ih dosta načuvati. Ma da biš cijelu noć, odnest će ti ga ispred nosa. Pa onda to teško spremanje bilo u kuhinje, komore, ili ma kamo, izda se teško dođa. Uh to dođa

Čast mi je javiti mojim cijenjenim mušterijama da ću preko zime biti odsutna, te će za to vrijeme moj posao biti zatvoren, a u proljeće, kad se vratim opet ću se javiti i preporučiti se za daljnje povjerenje kojim me je sl. općinstvo dosada počašćivalo.

Sa odličnim poštovanjem.

Mei. Vuja

SKLADIŠTE
svih vatrogasnih sprava i gospodarskih potrepština
PODRUŽNICA

R. A. SMEKAL

ZAGREB, Frankopanska ulica broj 9.

Najnovije

„Patent Smekal“

Štrcaljke sa ravnotezom najnovijeg sustava za prienos umanjene radne snage od 40%, koje s desne i s lijeve strane vodu sišu i dižu, te je okretanje nepotrebno.

Sustav odlikovan 1903. sa prvom počasnom diplomom i zlatnom kolajnom.

Kretanje ž. i z. vlakova
mjeseca siječnja.

Iz Samobora u Zagreb: u 6 i 10 sati jutrom, u 1:30 po podne, i u 7 sati uveče.

Iz Zagreba u Samobor: u 8 i 11:45 prije podne, u 3 poslije podne, i u 7:03 uveče.

I. hrv. tvornica štapova

baruna Alnech-a u Bregani

kupuje bukova, grabrova i javorova glatka, ravna, 30 do 80 cm. debela, 2—4 metra duga stabla i plaća povoljne cijene.

Za proizvod štapova kupuje u svakoj količini kestenove, jasenove, svibove, drenove i lijeskove ravne štapove (štile). Pobliza uputa i pogodba kod Ravnateljstva tvornice štapova u Bregani kraj Samobora.

Broj 83 ex 1908.

OGLAS.

Gospodarima kuća na znanje

Zaključkom XIX tim sjednice od 4. veljače 1905. izdalo je trgovišno zastupstvo na temelju § 26. toč. 7. zak. čl. XVI. 1870. o uređenju općina i trgovišta, radi uzdržavanja sigurnosti prolaza i otklonjenja pogibeji koja prijete općinstvu od snijega i poledice ovu mjesno-redarstvenu naredbu:

1.) Svaki gospodar i svaki upravitelj kuće ili zemljišta uz kojega javni prolaz vodi, imade, kada bude snijega, pločnik ili stazu uzduž kuće ili zemljišta odmah od snijega očistiti i pepelom ili piljevinom posuti. Jednakim načinom imade pločnik posipati i onda, kad bude samo poledice.

Pločnici i staze imadu se očistiti i posuti do taracanog jarka (rigola), a gdje ovoga ne ima u širini od 2 metra.

2.) Kada noću snijeg zapane ili se poledica načini, imade se spomenuto očišćenje i posipavanje izvršiti najkasnije do 8 i po sati u jutro, kada pak snijeg danju pada ili se poledica danju načini, imade se taj posao izvršiti odmah čim potreba nastane, pa i povise puta tako, da pločnici i staze uvijek za siguran prolaz prikladne budu.

3.) Smrznuti snijeg i led ne smije se na pločniku sjekirama ili drugim oštrim orudjem sjeći, već zgodnim orudjem strugati tako da se pločnik ne oštećuje.

4.) Snijeg i led, koji se iz dvorišta izvaža, ne smije se istovarivati na ceste i ulice, već izvan trgovišta uzduž okrajaka širokih opć. putina.

5.) Zabranjuje se bacati ili istovariti snijeg i led u potočna korita.

6.) Budući da su krovovi zgrada gdjekada preopterećeni snijegom te stanovnicima kuća i prolaznicima prijete velika pogibao od nenadanoga rušenja snijega kao i od eventualnoga rušenja preopterećenih krovova, pozivaju se gospodari i upravitelji zgrada da takovom prilikom bezodvlačno ruše sa krovova prekomjerno nakladani snijeg i da za vrijeme obavljanja ovoga posla postave pred zgradama vidljive znakove za sigurnost prolazećega općinstva.

7.) Pod toč. 1. i 2. ovoga proglašenja naložene radnje, izvest će trgovišno poglavarstvo na trošak dotičnih gospodara, ako je oni pravodobno ne izvrše.

8.) Prekršitelji i nehajnici ovih odredaba i zabrana kaznit će se po § 7 i 11 ces. naredbe od 20. 4. 1854. globom od 2 do 100 Kr. ili zatvorom od 6 sati do 14 dana, te će se po § 5. naredbe pritegnuti na podmirenje troškova nastalih kroz ovršno izvedenje radnja, koje su propustili izvršiti.

Poglavarstvo ob. i kr. pov. trgovišta.

Samobor, 12 siječnja 1908.

Načelnik:

Čop

OGLAS.

Od posjeda Giznik i Zagrebčica prodat će se pojedine čestice

svake srijede

u poslovnici gospoštije u Gizniku u 9 sati prije podne, a prodat će se čestice u općinama

Domaslovec-Strmec-Sv. Nedjelja,

iza toga

dva mlina, jedna kuća i vrt u Samoboru pri Gradni i cijela Čarda blizu Hrastine.

Gospoštija Giznik.

Gostionica

„Kraljici prirode“

(Vila Eduard Presečki)

nalazi se u čarobnom Anin-perivoju, te je ugodno sklonište za odmor, okrepu i zabavu. — Divotni vidici pružaju gostima vanredan užitak. — Svježi gorski uzduh prija grudima i podaje krepko zdravlje.

U gostionici se toči za okrepu gostiju:

izvršno domaće vino iz vlastitih vinograda, kao i **svježe ožujsko pivo**, dobiju se sve vrste

toplili i hladnih jela

kao i sir Ementhalski, domaći, švicarski itd., salama, jaja, slatko i kiselo mlijeko, mastac, bijela i crna kava, kakao, te priznati Samoborski kruh iz moje svestrano priznate uzorne pekarnice.

Po narudžbi dobije se **janjetina, odojak**, tepo želji i sve druge vrste jela.

Objed se može i posebice naručiti, da se naznači broj gostiju i vrsta jestiva, te da to domači najave usmeno, a strani pismeno u Šmidhenovoj ulici broj 4.